

Connect

derde schrijven in een persoonlijke zoektocht

vervolg op 'Flipping the paradigm' en 'Catch the right wave'

ALLES KOMT VOORT UIT BEWUSTZIJN

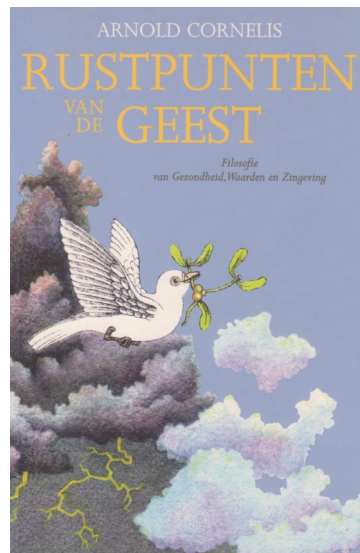
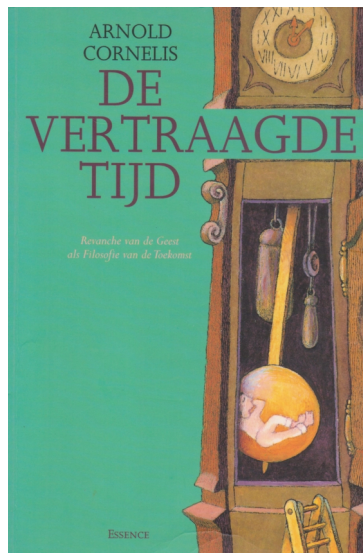
Manifestaties

Mijn vader was zeven jaar oud, toen de oorlog begon, mijn moeder vier. Op mijn vraag wanneer zij hoorden wat er in de Tweede Wereldoorlog daadwerkelijk was gebeurd, antwoorden mijn ouders dat dat in de jaren na de oorlog beetje bij beetje was doorgesijpeld via radio, krant, school en televisie.

Op internet zie ik een documentaire van 2vandaag uit 2005, vier jaar na 9/11, waarin een Duitse en een Engelse oud-minister vraagtekens plaatsen bij de officiële lezing van wat er die dag is gebeurd. Zou er een moment komen dat mijn denkbeeldige kleinkinderen aan hun ouders vragen: "Wanneer hoorden jullie wat er op 9/11 daadwerkelijk was gebeurd?"

Op het vliegveld op weg naar mijn vakantieoord valt mijn oog op het boek van Denis Avey, de man die naar Auschwitz wilde. Niet bepaald vakantielectuur, maar mijn aandacht is gewekt. Een man van 90 jaar, die zijn verhaal vertelt. Voor het eerst na 70 jaar, waarom? Ik lees: "Omdat het zo gruwelijk is dat mensen het niet willen geloven." En verder: "Het kwaad zegeviert als rechtschapeenen niets doen".

In het najaar van 2011 maakt DWDD een Nederlandse versie van een 'Think Different'-commercial van Apple waarin het dwarsdenken wordt bepleit. De 'Denk anders'-commercial bevat de bewegende beelden van zeventien grootheden die Nederland hebben veranderd. De uitzending brengt mij op een idee. Zouden er misschien ook bewegende beelden zijn van de filosoof Arnold Cornelis, wiens boeken uitkwamen in 1988 ('Logica van het gevoel') respectievelijk 1999 ('De vertraagde tijd' en 'Rustpunten van de geest'), het jaar van zijn overlijden?

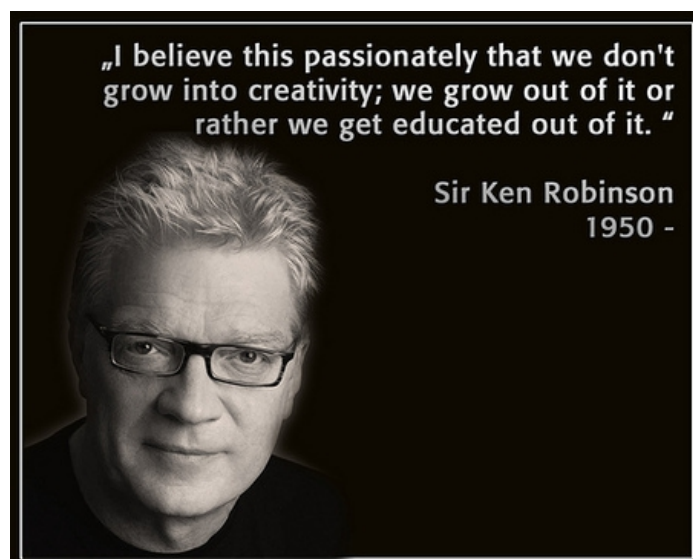
Zo groot als mijn teleurstelling was toen ik na het lezen van zijn twee laatste boeken ontdekte dat de man niet meer leefde, zo groot was mijn opwindning toen ik hem in oktober 2011 op internet alsnog tot leven zag komen. Arnold Cornelis was niet alleen een groot denker, maar ook een groot spreker.

Op 2 november 2011 zag ik Wende Sniijders bij Pauw & Witteman. Op de vraag waardoor zij zich liet inspireren, vertelde zij over de TEDTalks. TED staat voor technology, entertainment en design. Een TEDTalk is een speech van maximaal achttien minuten waarin creatieve geesten hun idee mogen presenteren aan een kritisch publiek. De TEDTalks worden live uitgezonden op internet.

Wende mag fragmenten tonen van haar drie favoriete TEDTalks. Op nummer één staat Ken Robinson met 'Do schools kill creativity?', toen zeven miljoen hits (nu zeventien miljoen).

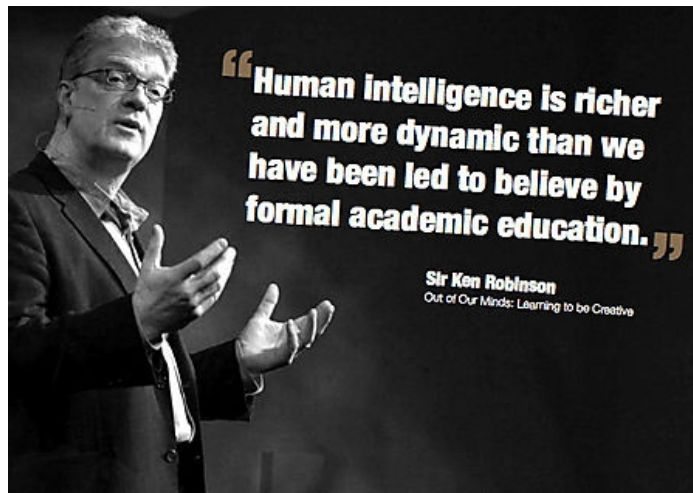
Het fragment smaakt naar meer. Op internet bekijk ik zijn hele 'talk', gedateerd 2006. Een verademing, is er meer van deze man? Ja hoor, nog een TEDTalk uit 2010 'Bring on the learning revolution'. En deze maand stuitte ik op zijn nieuwste 'How to escape education's death valley'.

Reflecties

Dit zijn slechts enkele voorbeelden van hoe ik op een wereld van informatie stuit, waarover ik me eindeloos kan blijven verwonderen. *Verwondering*, een gevoel dat ook kinderen in mij los kunnen maken, maar dat in onze huidige samenleving vrijwel systematisch wordt onderdrukt.

Toen ik in de jaren negentig als onderwijskundige werkte voor het agrarisch leerlingwezen wilde de afdeling Landbouwonderwijs van LNV één kwalificatiestructuur invoeren voor dagonderwijs en leerlingwezen op basis van het adagium 'beroepsonderwijs is het voertuig van de persoonlijke vorming'. Mijn motto was 'werkervaring is het voertuig van de persoonlijk groei'. Er is een verschil tussen vorming en *groei*. Vorming kan groei verstikken. Groei daarentegen maakt vorming zichtbaar.

Ken Robinson schrijft: "Wij geven instituties vorm, instituties geven ons vorm". In feite zijn wij gevangen van een systeem dat we zelf hebben gecreëerd, een systeem dat is doorgeschooten. Ken Robinson geeft hiervan voorbeelden in zijn TEDTalks en de Kinderombudsman doet dat in het adviesrapport 'Van leerplicht naar leerrecht' (mei 2013), een rapport naar aanleiding van het onderzoek naar thuiszitters. Nog nooit hebben zoveel leerplichtige kinderen (dertig tot veertigduizend) thuisgezeten.

Het systeem dreigt ons te verstikken. Om deze dreiging af te kunnen wenden, moeten we bereid zijn om met een *open geest* van buitenaf naar het systeem te kijken. Radio, krant, school en televisie (sinds halverwege de 20^e eeuw) bepalen in hoge mate wat wij krijgen voorgeschoteld. De inhoud van het onderwijs wordt landelijk voorgeschreven door kerndoelen en eindtermen. Scholen worden afgerekend op leerrendement, dat wordt gemeten aan de hand van toetsen. De meeste televisieprogramma's van nu zijn afgestemd op een doelgroep met een gemiddelde leeftijd van dertien jaar.

In "De vertraagde tijd" beschouwt Arnold Cornelis de 20^e eeuw als de eeuw van de informatie en de externe sturing en de 21^e eeuw als de eeuw van de communicatie en de *zelfsturing*. Ook ik heb het grootste deel van mijn leven (20e eeuw) geconsumeerd wat mij werd voorgeschoteld door televisie en onderwijs. Sinds de doorbraak van internet als massamedium (21e eeuw) kan ik mijn eigen weg zoeken in een wereldwijd tijdloos kennismenu. Woorden maken plaats voor beelden ('één beeld zegt meer dan ...'). Ik kan op elk gewenst moment elke bron aanboren. Lineair denken maakt plaats voor simultaan associatief denken. Hiermee krijgt je *gedachtesnelheid* een ongelooflijke 'boost'.

Internet stelt mij in staat om een traag proces van externe sturing en lineair denken te vervangen door een efficiënt proces van zelfsturing en simultaan associatief denken. Internet stelt mij in staat om mijn extern gestuurde beeld van de werkelijkheid met terugwerkende kracht te vervangen door mijn eigen zelfgestuurde beeld. Hoezo met terugwerkende kracht? Hoe vaak hebben we politici en andere publieke figuren uitspraken horen doen als 'met de kennis van nu...'?

Via televisie en onderwijs krijgen wij onze informatie gedoseerd en selectief aangeboden. Door de voortschrijdende technologie verloopt de houdbaarheidsduur van onze kennis steeds sneller. Als Wende Snijders in de uitzending van Pauw & Witteman over haar lievelingsfilmpje van Sir Ken Robinson vertelt dat het op dat moment al wel zeven miljoen keer is bekeken, reageert Pauw badinerend: "Dat is ook al een wat ouder filmpje hè, dat staat er al een jaar of vijf op". Bedoelt hij dat het gewoon is dat een praatje op internet in een periode van vijf jaar zeven miljoen hits scoort? Of bedoelt hij dat het praatje inmiddels is achterhaald, omdat het van vijf jaar geleden is? Dat hetzelfde praatje twee jaar later zeventien miljoen hits scoort, nog eens tien miljoen hits meer, moet toch iets zeggen over het draagvlak en de actualiteit ervan. Ik zou denken dat deze TEDTalk van nu zeven jaar geleden, vandaag actueler is dan ooit.

Dankzij internet kan ik de mij aangereikte kennis verbreden, verdiepen en bijstellen met behulp van bronnen die eerder niet toegankelijk waren. Elke vraag die in mij opkomt kan ik googelen. Daar heb ik geen encyclopedie meer voor nodig. Ik kan informatie vinden die mij eerder was ontgaan (uitzending gemist). Ik kan informatie vinden die mij via televisie (en andere mainstream media) en onderwijs nooit is aangeboden en wellicht nooit zal worden aangeboden, omdat die niet relevant wordt gevonden, als verouderd of achterhaald wordt beschouwd (geen nieuws), wordt gecensureerd (niet geschikt voor het grote publiek) of geridiculiseerd (afkomstig van klokkenluiders).

Als een boek van 'de man die naar Auschwitz wilde' zeventig jaar na dato nog zo onthullend kan zijn, wat zegt dat dan over andere informatie tussen toen en nu die ik heb gemist? Hoe had ik kunnen weten dat ik in contact met de natuur mijn waarnemend vermogen kan vergroten, als de leerstof hierover vlak voor de Tweede Wereldoorlog uit de schoolboeken is verwijderd?

Hoe kan ik weten dat ik in contact met de natuur mijn bewustzijn kan doen groeien, als mijn gedachten voortdurend worden gebombardeerd met prikkels uit mijn dagelijkse omgeving?

Hoe kan ik al die gemiste informatie inhalen als ik structureel geen tijd heb, omdat ik meemoet in de ratrace?

Visualisaties

Internet heeft mij iets essentieels teruggegeven, dat ik als kind ben kwijtgeraakt.

Hoe paradoxaal het ook lijkt, via internet ben ik weer in contact gekomen met de natuur.

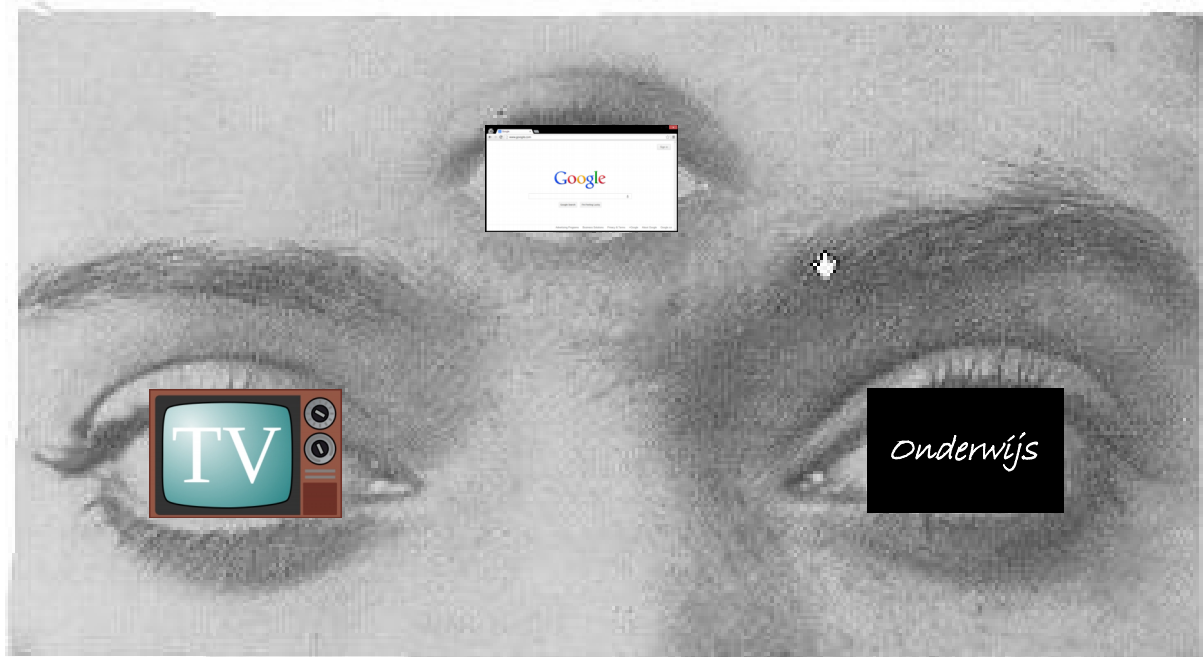
Ik heb mijn gevoel van verwondering terug. Ik heb ontdekt dat niets is wat het lijkt, dat de mens is gemaakt om te scheppen en niet om te consumeren.

Internet ontsluit de informatie die ik nodig had om mijn *derde oog* te openen. Wij zijn 'beings of frequency', wij hebben een energielichaam en chakra's.

Als we ons lichaam (zender/ontvanger) zuiveren van ongewenste prikkels en ons via ons hart met de natuur verbinden kunnen we contact maken met de bron van onze spirituele werkelijkheid en zal onze innerlijke stem ons verder de weg wijzen.

Dankzij internet heb ik mijn vermogen tot zelfsturing hervonden. Internet is mijn derde oog op de kunstmatige werkelijkheid die wij met elkaar hebben gecreëerd.

Naarmate ons bewustzijn groeit en ons vermogen tot zelfsturing toeneemt kunnen we onze huidige realiteit meer en meer van haar sluiers ontdoen. Arnold Cornelis schreef het al in 1999: "De technologie heeft de weg vrijgemaakt voor de revanche van de geest".

Kracht van de geest

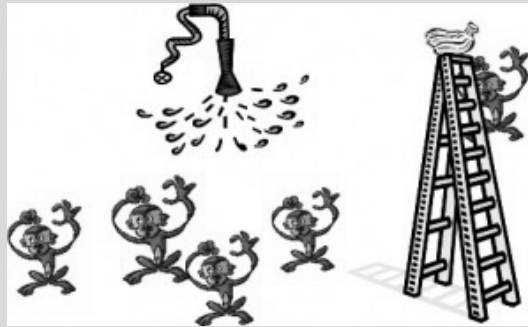
Alles wat je ziet, is eerst bedacht, toen gevisualiseerd en vervolgens gematerialiseerd. Dat geldt voor heel onze kunstmatige werkelijkheid. Als aan iedere manifestatie een gedachte voorafgaat, kunnen wij met ons denken onze werkelijkheid veranderen. Naarmate wij onze gedachtesnelheid vergroten, kunnen wij meer manifesteren van de nieuwe werkelijkheid die wij willen creëren. Willen wij een samenleving scheppen gebaseerd op respect en mededogen, dan zullen wij eerst onze huidige realiteit onder ogen moeten zien.

Ook al heb je het geluk dat je, zoals ik, bent geboren bij liefdevolle ouders die voor hun kinderen een veilig klimaat van vreugde en welzijn hebben gecreëerd, als je om je heen kijkt, zie je een samenleving waarin op veel plekken een gebrek aan respect en harmonie de overhand heeft. Als aan iedere manifestatie een gedachte vooraf gaat, moeten er ooit krachten zijn geweest die onze huidige samenleving hebben bedacht en gevisualiseerd. Wellicht hebben die krachten toen de gevolgen van hun daden niet overzien ... of wel. Hoe dan ook, wij zitten met een onaangename erfenis.

Ken je dit verhaal?

Tien apen zaten in een kooi. In het midden van de kooi stond een trapladder. Op de trapladder lag een banaan. De brutaalste aap klom de trap op om de banaan te pakken. Op het moment dat hij de banaan bereikte zette de oppasser de waterkraan open en spoot alle apen onder met ijskoud water. Deze situatie herhaalde zich iedere keer als een aap de trap op ging en de banaan te pakken kreeg. Na een tijdje liet iedere aap de banaan liggen. Een van de apen

werd nu uit de kooi gehaald en vervangen door een andere nietsvermoedende aap. De nieuwe aap zag de ladder met de banaan en liep de trap op. Op dat moment sprongen

alle andere apen, die immers niet zaten te wachten op een koude douche, op de nek van de nieuwe aap en gaven hem een flinke aframmeling. De banaan bleef wederom onaangeroerd en ook

de nieuwe aap deed geen poging meer om de banaan te pakken. Wederom werd een oude aap uit de kooi vervangen door een nieuwe aap. Ook deze aap deed een poging om de banaan te pakken en werd hardhandig afgestraft door de oude apen. Het ritueel herhaalde zich tot alle oude apen waren vervangen door nieuwe apen. Geen van de apen in de kooi was ooit natgespoten met ijskoud water. Toch bleef de banaan onaangeroerd.

Zelfs deze apen zouden, als ze het hele proces konden terugfilmen, zich niet opnieuw zo in de maling laten nemen. Wij zijn geen apen. Zijn we dan soms schapen zoals Jef Staes beweert: “You are a sheep”?

Arme Schapen – Stef Bos – tekst Rob Chrispijn

De kudde loopt te grazen.	Ze horen in gedachten
Geen vuiltje aan de lucht.	de wolven in het bos.
Ze vullen traag hun magen	Al is het een illusie,
tot het daglicht vlucht	het laat ze niet meer los.

De herder is verdwenen.	Niemand in de kudde
Voor even of voorgoed.	die de ander nog vertrouwt.
Er is niemand die de weg wijst.	Kijk, ze verstoten
Er is niemand die ze hoedt.	wat vreemd is en oud.

Arme schapen,	(.....)
hoor ze blaten.	Arme schapen
Zo verschrikkelijk alleen.	je hoort ze vragen:
Arme schapen,	voor wie, voor wat, waarom,
alleen gelaten.	waardoor, waarvoor, waarheen?

(.....) Waar gaat de kudde heen?

‘Wij erven niet de aarde van onze voorouders; wij lenen haar van onze kinderen.’

Breek De Stilte – Stef Bos

Hij is een kind als vele kinderen.	Als we ze volgen in hun dromen
Hij is niet meer en ook niet minder.	om te ontdekken waar ze wonen,
Maar als je praat, zegt hij bijna nooit iets terug.	misschien vinden we de weg dan naar hun hart.
Hij kan de hele dag verdwijnen	Als wij proberen te reizen
in een wereld vol geheimen.	en ze de weg naar buiten wijzen,
Hij is rusteloos en altijd op de vlucht.	misschien vinden ze dan
	de woorden op een dag.
	(.....)
Hij leeft alleen maar in gedachten	Breek de stilte.
en hij lijkt op iets te wachten,	Sloop die muren om ze heen.
maar de trein waar hij op wacht	Ze zijn in oorlog met de wereld.
komt nooit voorbij.	Ze bouwen muren om zich heen.
Er bestaan geen medicijnen	
die de stilte doen verdwijnen	
en er zijn nog zoveel kinderen zoals hij.	Maar laat niet los.
	Geef niet op.
Breek de stilte.	Laat ze nooit alleen.
Breek de stilte.	Breek de stilte.
Sloop die muren om ze heen,	Breek de stilte.
woord voor woord,	Sloop die muren om ze heen,
steen voor steen.	woord voor woord,
(.....)	steen voor steen.

We kunnen niet anders dan onder ogen zien wat wellicht zo gruwelijk is, dat we het niet willen geloven. Want als we niets doen zal het kwaad zegevieren.
De technologie heeft de weg vrijgemaakt voor de revanche van de geest. Het is aan de geest om een einde te maken aan de voortdurende oorlog tegen de *ziel*.

Flip the paradigm, catch the right wave and connect.

Irene Wouters
IJsselstein, 25 augustus 2013

